

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

16. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

21. DUBNA 2013

Z obsahu:

**Kristovo vzkříšení
je naše největší jistota**

Katecheze

Sv. otce Františka
při generální audienci
3. dubna 2013
- strana 2 -

**Z Direktáře pro službu
a život kněží**

Kongregace pro klérus,
31. 4. 1994
- strana 5 -

**Požehnání Evropské
kaple na Urale**

P. Notker Hiegl OSB
- strana 6 -

**První papežovo jmenování
v rámci římské kurie**

- strana 7 -

**Je boj proti ideologiím
ztracený?**

Mons. Andreas Laun
- strana 8 -

**Benedikt XVI., papež
a učitel Církve (IV.)**

P. Michael Maria
- strana 10 -

Katechismus andělů (19)

- strana 11 -

**Tolerantní postoj
Frankova režimu**

Záchrana Židů ve Španělsku
a Portugalsku
- strana 12 -

James Powell: Dobrý pastýř (asi r. 1888)

Editorial

Nedbalá víra není silná. Papež František nás ve své katechezi vede k víře prožívané v každém okamžiku života. Kde k tomu brát sílu? Z Kristova vzkříšení. Skutečnost, že Kristus vstal z mrtvých, nám má dávat pocit radosti, že jsme křesťany. Neznamená to, že bychom neměli být smutní, když vidíme kolem sebe špatné věci. Zde však jde o nehlubší podstatu našeho „já“, z ní vychází každé naše myšlení a jednání. Těžko může člověk pochopit smutek ze špatnosti, když neví, jak vypadá radost z pravdy, z vykoupení...

A Svatý otec vybízí všechny křesťany, aby se nebáli a hlásali radostnou zvěst o Kristově vzkříšení. Řekneme: fráze. Nikoliv! Potřebujeme slyšet to slovo – abychom nezapomněli. Doba je totiž taková, že v množství slov zanikne často právě to o spáse.

Když přemýšlíme o současnosti, vidíme, že nás obklopují mnohé ideologie, které jsou v rozporu s katolickou vírou. Tak to vidí také salzburský světitel biskup Mons. Laun (str. 8). Avšak vidí i to, že se lidé, nejen věřící, začínají ozývat proti snahám těchto ideologií podmanit si celého člověka. Chceme spolu s ním věřit, že prostřednictvím odvážných lidí bude myšlení světa navráceno zpět k řádu danému samotným Bohem.

Pravou a pevnou víru v nás udržují a upevňují papež, biskupové a kněží, také mnozí řeholníci. Tu víru, kterou měli apoštolové a které nás vyučil Ježíš Kristus. Je to jejich svatý úkol, oni nesou před Bohem odpovědnost za svěřené ovce, tedy za spásu naší duše. Svatý, ale nesnadný úkol. Není v lidských silách jej zvládnout. Proto je potřeba, abychom se za své kněze a církevní hierarchii neustále modlili – aby nás neomylně vedli ke spáse, aby mohli s čistým svědomím předstoupit na věčnosti před Boha a ukázat mu plný ovčinec zachráněných duší. A když už se budeme za kněze modlit, měli bychom také pak s úctou na ně pohlížet, vždyť se dali do služby Tomu, který je jediný Svatý. A bude-li se nám zdát, že si někteří z nich naši úctu nezaslouží, přidejme v modlitbním úsilí právě za ně. Bůh přece své ovečky i jejich pastýře miluje, vyslyší tedy jejich úpěnlivé prosby. Věříme tomu?

Daniel Dehner

Kristovo vzkříšení je naše největší jistota

Katecheze Sv. otce Františka při generální audienci
3. dubna 2013 na náměstí Svatého Petra v Římě

Dobry den, drazí bratři a sestry, dnes navážeme na katecheze k Roku víry. V Krédu recitujeme: „Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma.“ Právě tuto událost slavíme. Ježíšovo zmrtvýchvstání, jádro křesťanského poselství, které od počátku zní a je předáváno, dosáhlo až k nám. Svatý Pavel píše korintským křesťanům: „Vyučil jsem vás především v tom, co jsem sám přijal, že Kristus umřel ve shodě s Písmem za naše hříchy; že byl pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne ve shodě s Písmem; že se ukázal Petrovi a potom Dvanácti.“ (1 Kor 15,3–5) Toto stručné vyznání víry zvěstuje velikonoční tajemství a první zjevení Vzkříšeného Petrovi a Dvanácti: smrt a vzkříšení Ježíše jsou vlastním jádrem naší naděje. Bez víry v Ježíšovu smrt a vzkříšení je naše naděje slabá, ba ani by nebyla nadějí, protože právě smrt a vzkříšení Ježíše jsou jádrem naší naděje. Apoštol říká: „Nevstal-li Kristus, vaše víra nemá cenu, protože pak jste ještě ve svých hříších.“ (1 Kor 15,17) Bohužel, často docházelo k zatemňování víry v Ježíšovo vzkříšení a také mezi samotné věřící se vloudily pochybnosti. „Nedbalá víra“ není silná. Je působena povrchností, někdy indiferentností, zaujetím pro příliš mnoho věcí považovaných za důležitější než víra anebo čistě horizontálním pojetím života. Avšak právě vzkříšení nás otevírá k té největší naději, protože otevírá náš život a život světa k budoucí věčnosti Boží, k plnému štěstí, k jistotě, že hřích a smrt mohou být přemoženy. Umožňuje prožívat s větší důvěrou každodenní skutečnosti a čelit jim s odvahou a nasazením. Kristovo vzkříšení osvěcuje tyto každodenní skutečnosti novým světlem. Kristovo vzkříšení je naše síla!

Jak nám byla předána víra v Kristovo vzkříšení? V Novém zákoně existují dva typy svědectví. Některé mají formu vyznání víry, tedy syntetických formulací, jež ukazují jádro víry; jiné jsou zase podány formou vyprávění o události vzkří-

šení a faktech, které s ním souvisejí. První, tedy forma vyznání víry, je například ta, kterou jsme vyslechli na začátku [generální audiencie], anebo ta z listu Římanům, kde svatý Pavel píše: „Jestliže tedy ústy vyznáváš, že Ježíš je Pán, a v srdci věříš, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.“ (Řím 10,9) Již od prvopočátků církve je víra v tajemství Ježíšovy smrti a vzkříšení pevná a jasná.

Dnes bych se však chtěl pozastavit u druhého typu svědectví, tedy formy vyprávění, které nacházíme v evangeliích. Především zaznamenáme, že prvními svědky byly ženy. Zrána se vydaly ke hrobu, aby pomazaly Ježíšovo tělo, a našly první znamení: prázdný hrob (srov. Mk 16,1–4). Potom následuje setkání s Božím poslem, který zvěstuje: „Ježíš Nazaretský, Ukřižovaný, byl vzkříšen, není tady.“ (srov. Mk 16,5–6) Ženy jsou zaniceny láskou a dovedou tuto zvěst přijmout vírou. Uvěří a okamžitě se o ni dělí. Nenechávají si ji pro sebe, ale předávají ji. Radost z poznání, že Ježíš je živý, naději, kterou srdce překypuje, nelze zadržovat. To by se mělo dít také v našem životě: cítit radost, že jsme křesťany! Věříme v jednoho Zmrtvýchvstalého, který přemohl zlo a smrt! Mějme odvalu „vydat se“ a vnést tuto radost a toto světlo na všechna místa svého života! Kristovo vzkříšení je naše největší jistota; je to nejcennější poklad! Jak tedy nesdílet s druhými tento poklad, tuto jistotu? Není jenom pro nás, je určen k předávání a k podávání druhým, ke sdílení s druhými. Právě v tom spočívá naše svědectví.

Další bod. Ve vyznáních víry Nového zákona jsou jako svědci vzkříšení připomínáni pouze muži, apoštolové, ale nikoli ženy. To proto, že podle židovského práva oné doby ženy a děti nemohly skládat důvěryhodné, věrohodné svědectví. V evangeliích však mají ženy primární a zásadní roli. Můžeme v tom postřehnout určitý prvek historicity vzkříšení.

Dokončení na str. 7

Ježíšova slova, která dnes slyšíš z jeho úst, jsou výrazem velké útěchy, která pramení z nesmírné Boží lásky k nám. Jsou to však také slova prorocká, neboť naznačují, že všichni ti, kteří uvěří hlasu Božského pastýře a přidají se k jeho stádu, popudí proti sobě jeho nepřátele, kteří budou usilovat o to, aby mu jeho ovce opět uchvátili. Předmětem toho nepřátelství je sám Pán: Bezprostředně po těchto slovech *židé opět brali kameny, aby ho kamenovali*.⁽¹⁾ Pros tedy Ducha Svatého, abys z dnešního setkání s jeho slovem načerpal nejen útěchu, ale i správné poznání a rozlišování. Může ti k tomu posloužit i praktická zkušenost, kterou prožívají jeho apoštolové. Vyprav se proto do Antiochie, kde zahájili své působení Pavel s Barnabášem.

Je jistě potěšující vidět, jak se celé město shromažďuje, aby si vyslechlo slovo Boží. Mohlo by se zdát, že úspěch je jednoznačný. Záhy se však přesvědčíš, že zde nepůsobí pouze Duch Svatý, ale také duch Odpůrce. Synagoga se zaplňuje nejen těmi, kteří *ctí Boha* a přišli, aby si *poslechli Boží slovo*. Jsou zde i takoví, kterým zřejmě nejde o Boží věc a u kterých naopak kladný ohlas kázání a četná obrácení vyvolávají nelibost. Ti nejhorlivější z nich se již podrážděně hlásí o slovo. Jejich urážky neplatí jen apoštolům, ale mění se přímo v *rouhavé řeči*. Míra společné radosti na jedné straně se může stát také mírou nevraživosti na straně druhé.

Čím to, že dokonce přímo ti, kterým by mělo být slovo Božích apoštolů nejbližší, stávají se jeho nepřáteli? Je to tím, že nejsou vedeni zájmem o Boží věc, ale jen svými vlastními lidskými pohnutkami. Ten, kdo nehledá sebe, ale Boha a jeho slávu, těší se z jeho úspěchu, ať už se o to zasloužil kdokoliv. Nejde přece o nás, ale o Boží slávu a o vítězství jeho lásky v lidských srdcích. Bůh si přece může posloužit i dušemi, u kterých bychom to podle lidského zdání nejméně předpokládali.

Ale ti, pro které se i Boží věc stala jen nástrojem k sebeuspokojení, uvažují jinak. Každý úspěch, který se vymkl jejich kontrole, provokuje jejich ješitnost a ta je pak špatným rádcem. Neváhá uchýlit se k zákulisním intrikám, hanobení a nakonec i k násilí. Aby se tito nepřátelé světla a pravdy ospravedlnili sami před sebou, snaží se získat na svou stranu pomluvami i důvěřivě zbožné duše. Nesmí tě proto překvapit, když vidíš kolem sebe tolik rozdělení a ne-

Beránek a jeho stádo

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Moje ovce jdou za mnou.

svornosti, a to i mezi těmi, které jsi pokládal za nejhorlivější a neoddanější Boží cítěle. To, co se děje v Antiochii, je malým obrazem toho, jaké je skutečné ovoce ďáblova semene. Tak se rodí všechna pronásledování. Žárlivost plodí závist, závist plodí intriky a pomluvy, intriky plodí násilí, a to vše se děje pod rouškou domnělé horlivosti a zbožnosti.

Hle, jak brzy se naplňují slova, která Ježíš pronesl již na samém začátku svého veřejného působení: *Budou vás kvůli mně tupit, pronásledovat a vyhaně vám připisovat kdejakou špatnost. Tak pronásledovali již proroky, kteří byli před vámi*.⁽²⁾ Je to smutné, ale netrap se pro to, co je nevyhnutelné. Stal ses sám obětí takového pronásledování? *Není učedník větší než jeho pán. Jestliže mne pronásledovali, i vás budou pronásledovat*.⁽³⁾ Pronásledování nemusíš pocítovat jen ze strany vnějšího nepřitele. Můžeš se dočkat příkoří i od vlastních, kteří tě dokonce *vyženou ze svého území*.

Co si tedy počít? Není pro tebe důležité, abys měl pokoj od všech lidí a aby tě všichni respektovali. Starej se o to nejdůležitější, abys patřil k těm ovčím, které vytvále *slyší Pánův hlas* a jdou *jedině za ním*. Nikdo jiný ti totiž nemůže dát to jediné, co nezbytně potřebuješ: *věčný život*. Jedině tvůj Pán se o tebe postará, a to s veškerou rozhodností, proti které nezmohou nic ani intriky mocných, ani žádné násilí. Pán s tím násilím předem počítá. Dokud však jsi jeho věrná ovce, *nikdo tě nevyrvě z jeho ruky*. Máš na své straně nejen jeho ruku, ale i mocnou ruku Otcovu. Je to totiž jedna ruka: *Já a Otec jedno jsme*.

Právě ve chvíli, kdy se lidská zášť neudržela a přistoupila přímo k fyzické likvidaci jáhna Štěpána, viděl tento prvomučedník *nebesa otevřená*.⁽⁴⁾ I ty máš možnost při každém protivenství nahlédnout do otevřených nebes a podívat se s apoštolem Janem na *veliký zástup, který by nikdo nespočítal, jak stojí před trůnem a před Beránkem*.

Nevíš snad, kdo to je? To jsou ti, *kterí přicházejí z velikého soužení*. Zdánilivě *slabé stádce* vstoupí tam, kam je *předěšel jeho vítěz-*

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 13,14.43–52

Pavel a Barnabáš šli z Perge a dostali se do Antiochie v Pisidii. Tam šli v sobotu do synagogy a posadili se. Přišlo za nimi hodně židů a pohanů, kteří ctili Boha. Pavel a Barnabáš s nimi rozmlouvali a povzbuzovali je, aby zůstali věrni Boží milosti. Následující sobotu se sešlo takřka celé město, aby si poslechlo Boží slovo. Když však židé viděli takové množství, naplnilo je to žárlivostí, odporovali Pavlovi, když mluvil, a vedli rouhavé řeči. Tu Pavel i Barnabáš jim řekli otevřeně: „Vám nejprve se mělo hlásat Boží slovo. Ale proto, že ho od sebe odmítáte a nepokládáte se za hodné věčného života, obracíme se k pohanům. Neboť tak nám to nařídil Pán: „Určil jsem tě za světlo pohanům, abys byl spásou až na konec země.““ Když to uslyšeli pohané, radovali se a velebili slovo Páně. A přijali víru všichni, kdo byli určeni k věčnému životu. Tak se slovo Páně šířilo po celé té krajině. Židé však poštváli zbožné ženy z vyšších vrstev a přední muže města, vyvolali proti Pavlovi a Barnabášovi pronásledování a vyhnali je ze svého území. Oni si na svědectví proti nim setřásli prach z nohou a odešli do Ikónia. Učedníci však byli plni radosti a Ducha Svatého.

Dokončení na str. 12

ný Pastýř⁽⁵⁾. Právě pronásledování naplňují nebe. Kdo by tam následoval Beránka, kdyby zde nebylo těch, kteří strádají pro Pána? Co by sám Bůh *stíral z jejich očí*, kdyby zde dočasně nebylo bolesti a slz? Dostává se jim zde té nejvyšší pocty: k těm, kteří jsou zde soužení, tupeni a pronásledováni, *snížil se Ten, který sedí na trůně a bude bydlet s nimi*. Co tedy znamená zdejší soužení, ať už přichází odkudkoliv? To, co tě však oprávněně musí trápit, je starost, *aby sis nemusel setřást prach z nohou na svědectví proti pronásledovatelům* nikoliv proto, že tě sužují, ale že *nejsou určeni k věčnému životu*. Pros proto Beránka, aby je *přivedl k pramenům živé vody* a dal jim milost pravého poznání a odpuštění. *Vždyť jeho milosrdenství je věčné*⁽⁶⁾.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Jan 10,31; ⁽²⁾ srov. Mt 5,11n; ⁽³⁾ Jan 15,20;

⁽⁴⁾ Sk 7,56; ⁽⁵⁾ srov. vstupní modlitba;

⁽⁶⁾ resp. žalm 100

Na slovíčko

Bud' zásadně zreformovat, nebo zrušit! Tato překvapující slova papeže Františka ohledně vyřešení problémů s Vatikánskou bankou jsou dalším kamínkem, který zapadá do papežských reforem obou posledních pontifikátů. K nim se může připojit ten, kdo věří stejně jako papež v moc Ducha Svatého, jenž může prosadit své ovoce, kterým je láska, radost, pokoj... daleko lépe a intenzivněji a hlavně v jasném zaměření k posmrtné blaženosti. Peníze a majetek takovou sílu nemají. O jejich moci se nás snaží přesvědčit ďábel. Často k odmítnutí těchto démonických pokušení vybízejících k „zakoupení si záchrany“ nepomůže ani lidové pořekadlo, že nic – z hmotných věcí tohoto světa – si do hrobu nevezmeme.

Není divu. Na smrt v takovém případě člověk nerad myslí, protože nedokáže hledat to, co je po smrti. Netěší se na věčný život, protože je zaujat sněním o blaženosti života pozemského. Ke své škodě.

Svatý Matouš nám předkládá k zamyšlení Ježíšova slova, abychom si neshromažďovali poklady na zemi. K procitnutí pozemských snů staví před oči krutou realitu zla: Mol rozežírá, rez kazí, zloděj vykopává a krade... právě to, nač se těšíme.

Ježíš naopak vyzývá, abychom si shromažďovali poklady v nebi.

Svatý stolec, stolec apoštola Petra, prvního papeže a jeho nástupců, „pevně třímá“ poklad, o němž Ježíš hovoří: svatopetrské klíče, které náš Spasitel svěřil svému zástupci na zemi, aby „uzavíral a otevíral“, „svazoval a rozvazoval“. V těchto slovech právem slyšíme výzvu k víře v působení a k přijetí Ducha Ježíše Krista. Podobně jako v závěru evangelia podle sepsání svatého Jana: Ježíš dechl na apoštoly. Do-

stávají, biskupové a kněží, moc odpouštět hříchy v síle Ducha Svatého a ve jménu Kristově. Duch Svatý ze Syna vychází. Ježíš dává dar od Otce – Ducha Svatého, jak čteme rovněž ve čtvrtém evangeliu v jedné z jeho katechezí o Duchu Božím, jež hož dá Otec učedníkům v Ježíšově jménu.

Stejně tak ovšem navozují slova o papežské moci tradici Církve „svazovat a rozvazovat“ v samém kořeni duchovní nemoci, s níž – a to ne vždy – přicházejí hříšníci spoutaní neřestmi ke svátosti smíření. Osvobozovat lidskou duši trpící pod útoky démona chtivosti majetku a peněz, k němuž se přidávají další: duch závidící pozemské věci, duch nenávídící jejich majitele. Ano, jde o praxi modlitby za uzdravení, případně o praxi exorcismu. I tuto tradici nese Ježíšem první z ustanovených exorcistů, svatý Petr. A také na daru rozlišování, který náš Pán Ježíš dal jemu a jeho nástupcům, aby jej rozvíjeli a ustanovovali ty, kdo touto službou budou osvobozovat lidské duše, závisí rozmnožování pokladu naší duše. Ten se pak v plné skvělosti a kráse ukáže v nebi.

Tyto poklady mají zvláštní vlastnost, na niž už často upozorňovala scholastická nauka církve: užíváním se rozhojňují. Kdo svůj poklad duše dává, rozmnožuje jej. Podmínkou ovšem je, aby jej dával Bohu a těm, kdo jej kajicně a statečně hledají. V opačném případě může být tento duchovní a pro nebe určený poklad ukraden – satanem.

Poslední pastorální koncil nás ústy sněmovních otců vybízí (v apoštolské konstituci *Lumen gentium* o Ježíšovi a jeho církvi), abychom od Svatého stolce tyto

poklady s vděčností přijímali a rozvíjeli. Každý z nás – až po „nejposlednějšího“ věřícího. Právě ten má šanci být nejpočetnějším, a proto prvním, podle Ježíšových slov.

A podobná situace jako pro „posledního“ věřícího platí i pro správu pozemských pokladů, jimiž jsou peníze a majetek. Počínaje Městským státem Vatikán, přes diecéze, až k „nejposlednější“ – navenek snad v očích tohoto světa „mrtvé“ farnosti či „nejposlednějšímu“ společenství modlitby s umírajícím.

Městský stát Vatikán zdaleka není antipodem, opačnou stranou církve, opakem duchovní autority Stolce Petrova. Je druhou stranou téže mince, již Petr zaplatil daň přesně podle daňového příznání. Stejný „svatopetrský haléř“, který navenek či skrytě nese na jedné straně obraz Orličníka*, osvobozujícího duši a vedoucí ji k odevzdanosti Ježíši Kristu, jenž vystoupil do „nebeské výše“, aby nás, jak píše Apoštol, v ní uvítal a abychom už pak byli s naším Pánem navždycky; tentýž haléř daně na druhé straně nese obraz pozemského vládce, jemuž máme právě touto mincí přispět, aby žil ve spojení nejen s „Vatikánem“, ale i se Svatým stolicem.

Nikde ovšem není psáno, že k tomuto výběru svatopetrského haléře a k jeho správě je potřeba banky. Naopak nedávno jsme mohli slyšet v relaci české redakce Radia Vatikán zamyšlení nad tradičním katolickým finančním systémem, který oproti současnému, nevládnutými pokušeními otřesenému peněžnímu sektoru, nebyl bankovní. Byl postaven na almužně, daně, jak vybízí k pomoci jeruzalémské církevní obci Apoštol národů ve své epištole, z lásky k církvi, k jakémusi majetkovému finančnímu vyrovnání, které nemá s démony svázaným komunismem, se společným vlastnictvím nic společného.

Mimoto může být almužna dána ještě z hlubšího důvodu: jako skutek kajicnosti za spáchané hříchy zrovna třeba ve finanční oblasti. I tady může být – při obou možnostech papežského řešení své krize – Vatikánská banka příkladem pro ostatní.

P. Oldřich

* sv. Jan Evangelista

Irští dominikáni opět mají povolání

Dominikáni jsou v Irsku jedinou řeholí, která se nepotýká s absencí duchovních povolání. O tomto „irském zázraku“ informoval deník *The New York Times*, který tuto zprávu umístil na první stránce svého mezinárodního vydání. Zpráva amerického listu uvádí, že církev v Irsku se dosud špatně vzpamatovává z krize. V minulém roce měly všechny irské diecéze

celkem 12 seminaristů. Dominikáni pět. Dvacet dalších mužů se ke vstupu do řádu chystá. Na irské podmínky je to hodně. „Před několika lety, kdy se nám nedostávalo žádných povolání, jsme zjistili, že jdeme špatnou cestou. Rozhodli jsme se vrátit k základům, včetně našeho hábitu,“ říká irský dominikán Gerard Dunne.

Radio Vatikán

Z Direktáře pro službu a život kněží

Kongregace pro klérus, 31. 4. 1994

Ačkoliv je Direktář dokumentem určeným pro kněze, mohou některé myšlenky pomoci také věřícím laikům k lepšímu poznání služby dobrého pastýře lidských duší, jak ji chápe sama církev. Zároveň mohou být inspirací k vlastnímu hlubšímu prožívání svátosti a k modlitbě za dobré a svaté kněze.

33

... Omezení kněžského poslání na světské úkoly, ryze společenské nebo politické nebo jakkoli cizí jeho totožnosti, není zisk, nýbrž přetěžká ztráta pro evangelní plodnost celé církve.

49

Je nutné připomenout nenahraditelnou hodnotu, již pro kněze má každodenní sloužení mše svaté, i kdyby nebyl účasten žádný věřící. Bude ji prožívat jako ústřední bod dne a denní služby, jako plod upřímné touhy a příležitosti k hlubokému a účinnému setkání s Kristem, a s největší pečlivostí bude dbát, aby ji sloužil zbožně a s vnitřní účastí myslí a srdce.

V prostředí, jež je stále citlivější na sdělovací znaky a obrazy, věnuje kněz přiměřenou pozornost všemu, co může pozvednout krásu a posvátnost slavení eucharistie. Při takovém slavení je důležité, aby se odpovídajícím způsobem zdůraznilo, o jaké místo jde a jeho čistota, architektonická úprava oltáře a svatostánku, vznešenost posvátných nádob a rouch, zpěvu, hudby, posvátné ticho atd. To vše jsou prvky, jež mohou přispět k lepší účasti na eucharistické oběti. Neboť nedostatečná pozornost věnovaná symbolickým hlediskům bohoslužby a mnohem více nedbalost a úspěchanost, povrchnost a neuspořádanost oslabují její význam, její úkol posilovat víru. Kdo špatně slouží mši svatou, prozrazuje slabost své víry a nevychovává druhé k víře. Naopak sloužit ji dobře představuje první důležitou katechezi o posvátné oběti.

Kněz tedy, i když dává k dispozici sloužení eucharistie své veškeré schopnosti, aby ji oživil pro účast všech věřících, bude zachovávat ritus stanovený v bohoslužebných knihách schválených příslušnou autoritou, aniž by cokoli přidával, vynechával nebo měnil.

Všichni ordináři, řeholní představení a vedoucí společností apoštolského života mají závažnou povinnost nejen předchá-

zet příkladem, nýbrž i bdít nad tím, aby se bohoslužebné předpisy, týkající se slavení eucharistie, všude věrně zachovávaly.

Kněží, kteří celebrují nebo koncelebrují, mají povinnost obléci posvátná roucha předepsaná rubrikami.

68

... Kněžskou spiritualitu nelze považovat za úplnou, nebere-li vážně v úvahu závažně ukřižovaného Krista, který svěřil Matku milovanému učedníkovi a skrze něho všem kněžím, kteří jsou povoláni pokračovat v díle spásy.

Jako Janovi pod křížem, tak i každému knězi je zvláštním způsobem svěřena Maria jako matka (srov. Jan 19,26-27).

Kněží, kteří patří k nejmilovanějším učedníkům ukřižovaného a zmrtnýchvstalého Krista, mají přijmout Marii za svou matku ve vlastním životě tím, že se stane předmětem jejich stálé pozornosti a mod-

litby. Ta, která je neustále Panna, se tak stane Matkou, jež je vede ke Kristu, jež je učí opravdové lásce k církvi, jež se za ně přimlouvá a vede je k Božímú království.

Každý kněz ví, že Maria právě proto, že je matka, významně utváří jeho kněžství, protože je to ona, jež dokáže ztvárnovat jeho kněžské srdce, chránit ho před nebezpečím, únavou, skleslostí ducha a s mateřskou péčí bdít, aby mohl růst v moudrosti a milosti před Bohem a před lidmi (srov. Lk 2,40).

Nelze však být oddanými syny, nedokáží-li napodobovat ctnosti matky. Kněz tedy bude hledět na Marii, aby se stal pokorným, poslušným a čistým služebníkem a aby vydal svědectví lásce v naprostém odevzdání sebe Pánu a církvi...

Závěr

... Každý kněz nechť se svěří Marii, Matce důvěry. V ní, která „byla vzorem oné mateřské lásky, která má oživovat všechny, kteří spolupracují na obrození lidí při apoštolském poslání církve“ (LG 65), kněží naleznou stálou ochranu a pomoc k obnově vlastního života, aby z jejich kněžství vytrysklo mocnější a nové evangelizační úsilí na prahu třetího tisíciletí vykopení.

(Český překlad Direktáře vydal Sekretariát ČBK, Praha 1995)

Modlitba k Panně Marii

MARIA,
Matko Ježíše Krista a Matko kněží,
přijmi toto naše oslovení,
abychom oslavovali tvé mateřství
a u tebe rozjímali o kněžství
tvého Syna a tvých synů,
svatá Boží rodičko.

MATKO KRISTOVA,
Mesiášovi – knězi – jsi dala lidské tělo
vlivem pomazání Duchem Svatým
ke spáse ubohých a zkroutěných srdcem,
ochraňuj kněze ve svém srdci a v církvi,
Matko Spasitele.

MATKO VÍRY,
tys přinesla do chrámu Syna člověka,
naplnění příslibů daných otcům,
odevzdej Otcí k jeho slávě
kněze svého Syna, Archo úmluvy.

MATKO CÍRKVE,
s učedníky ve večeřadle jsi prosila Ducha
za nový lid a jeho pastýře,
vypros kněžskému stavu
plnost jeho darů,
Královno apoštolů.

MATKO JEŽÍŠE KRISTA,
tys byla s ním na počátku jeho života
a jeho poslání,
hledalas ho – Mistra – uprostřed zástupů,
stála jsi u něho,
když byl povýšen ze země,
aby dokonal jedinou věčnou obět,
a měla jsi nablízku Jana, svého syna;
od počátku se ujímej povoláných,
ochraňuj jejich růst,
provázej své syny v životě a ve službě,
Matko kněží.
Amen.

Požehnání Evropské kaple na Urale

P. Notker Hiegl OSB je zakladatelem modlitebního společenství „Maria - Matka Evropy“, které spojuje navzájem pět stejnojmenných kaplí v centru a na nejodlehlejších koncích Evropy. Teď navštívil poprvé partnerskou svatyni na severovýchodě kontinentu. 23. října 2012 slavil první mši svatou spolu se skupinou poutníků z Německa v Evropské kapli u Bereznik. Přitom požehnal svatyni a velkou ikonu, která byla vybrána jako milostný a patronátní obraz Matky Evropy. Pater Hiegl líčí svoje dojmy z dojmavého vyvrcholení na konci poutní cesty.

Cesta do přírody

Pouť do Ruska do okolí Bereznik až v asijské části Uralu byla nepopsatelná, plnost toho, co jsem slyšel a viděl, byla jednoduše ohromná. Dobrá, zbožná atmosféra během celých deseti dnů, cesty po stopách carské rodiny, bohoslužby, radostná setkání, představování jednotlivých účastníků naší skupiny i svědectví lidí, kteří potřebují pomoc v různých zařízeních P. Ericha Marii Finka, to všechno si zaslouží označení „výborné“!

Při cestě ke kapli „Maria - Matka Evropy“ jsme na konci tohoto poutního týdne prožili zvláštní vyvrcholení naší cesty. Areál se rozkládá několik kilometrů za městem Berezniki uprostřed přírody. Hlavní budova je podlouhlá, vznešeně působící, dvouposchodová s reprezentativní fasádou, středním traktem se štítem, jakož i s okrasnými vlisy podél celé stavby. Už teď se dá tušit, jak krásný areál to jednou bude. Ještě chybí vnější zařízení. Dosud nejsou vnitřní omítky ani schodiště. Dřevěné fošny pobité latěmi, zábradlí z prken jako ochrana, toto vše slouží návštěvníkovi, aby se dostal do horního poschodí. A potom překvapení: Na konci dlouhé horní chodby je už hotová velká domácí kaple „Marie - Matky Evropy“! Stěny jsou bíle omítnuty, zadní průčelí je

Pohled zvenčí na centrum s evropskou svatyní

také vyzdobeno stejnými cihlovými vlisy jako průčelí domu a jako ozdoba kaple je velký křesťanský kříž nad oltářem v „grünwaldském stylu“, vedle zářící ikona „Maria - Matka Evropy“. Jako motiv byla vybrána Matka Boží Kazaňská, která prošla podobnou cestou přes Ameriku, Fatimu, Vatikán a zpátky do Ruska a má zvláštní evropský ráz. Ukazuje Pannu Marii se stojícím chlapcem Ježíšem, vznešeným, podobným malému králi.

Požehnání mariánské svatyně

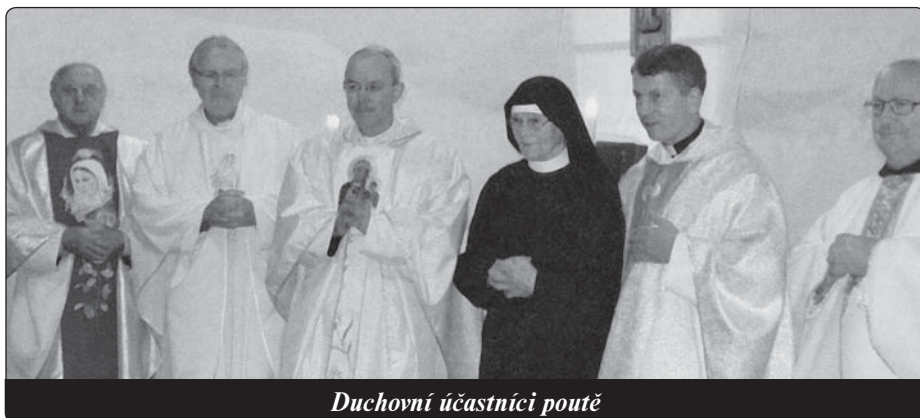
Při bohoslužbě, která následovala, jsem směl být hlavním celebrantem, koncelebranti byli P. Fink a další dva kněží ze skupiny poutníků. Po kázání následovala světečící modlitba pro kapli a tuto nádherou ikonu a požehnání také všem přítomným poutníkům a těm, kteří se tady jednou budou chtít setkat s Bohem.

Také na této stavbě se podíleli dřívější drogově závislí - pokud to jejich psychický a fyzický stav dovozoval. Jedním z nich je Pavel, který se na začátku mše svaté představil krátkým vyznáním víry. Teď mi nese nádobu se svěcenou vodou, zatímco já vysvěcuji kapli, chodbu a místnosti celé budovy venku. Zástupy andělů nejsou vidět, ale jistě se účastní. Po svěcení následují volně pronášené přímlyvy před ikonou Matky Boží a následuje obětování, proměňování a přijímání. Je to první mše svatá v této kapli na východní hranici Evropy. Ježíši a Marii ať zazní chvála z východu až na západ, ze severu až na jih Evropy, z Bereznik až ke Gibraltar, od Reykjavíku až do Melliehy na Maltě a protne se v milostné samotě u benediktinského kláštera v Beuronu! *My, křesťanský Západ, nepotřebujeme Konfucia ani Buddhu, ani Mohameda, ani jiné mnohé vykladače života, protože jsme našli toho, koho naše duše hledá: Ježíše Krista, našeho Pána, narozeného z Marie Panny!*

Vzkříšení ortodoxie

V průběhu deseti dnů jsme měli velmi mnoho dojmů: zlaté kupole v plnosti, nově vybudované kostely a kláštery. Mladí ortodoxní mniši přijali s laskavou zdvořilostí naši římskokatolickou skupinu; cítili, že plujeme ve stejném člunu víry v bouři dnešní moderní bezbožnosti. Jiní mniši a převorové naproti tomu projevovali skepsi a odmítání nás „západáků“ a „papeženců“. Ortodoxie vyrostla tohoto času z trosky pronásledování a z krve více než jednoho milionu mučedníků zase k novému životu. Biskupové, kněží, mniši, řeholnice, laici, muži, ženy a děti byli obětmi komunismu v letech od roku 1917 za Lenina, Stalina, Brežněva a jejich následovníků až do devadesátých let minulého století.

Cihlu za cihlou znovu budovali a restaurovali církve zničené ateisty ve znamení srp a kladiva, kdy bylo zbouráno a znesvěceno 56 000 domů Božích a 1 200 klášterů. Nové vybudování je znamením „vzkříšení ortodoxní víry z bolesti Golgoty“ do „nového, věčného, vše překonávajícího velikonočního Aleluja“. A odpor sekularismu proti „hnutí křesťanského probuzení“ bylo zase cítit i v těchto několika málo dnech od 13. do 24. října 2012. Svědčí o tom média a nástup seku-

Duchovní účastníci poutě

larizovaných mas. Fatimská modlitba za Rusko je dnes tak nutná jako nikdy v posledních desetiletích. Tato myšlenka mě napadla po návratu z východního Uralu, ze západního Uralu, z Jekatěrinburgu, z Berezniak, z Permu a Moskvy, a proto chci těmito řádky vydat, pln vděčnosti a radosti, svědectví Ježíši a Marii.

Vítězství lidskosti

V Berezniakách jsem byl ubytován spolu s P. Richardem Lippokem, Hornoslezanem, u jedné učitelky němčiny z katolické farnosti P. Finka. Paní Irina se o nás starala dojemně a poslední večer, když z pozorování vzrostly sympatie, svěřila se nám s jednou příhodou z dějin své rodiny, kterou by ještě před několika lety nebylo možné vyprávět.

„Moje babička,“ začala vyprávět, „byla během války a potom dozorkyní v jednom z mnoha německých zajateckých táborů tady na Uralu.“ Gulagy, tábory pro právě tak zajaté nesčetné ruské zajatce v oblasti, byly od těchto absolutně odděleny. Babička patřila tedy k personálu dozorců nad německými vojáky. Po těžké a zdraví škodlivé práci v solném dole se shromažďovali zajatci v jídelním baráku, všichni seděli u dlouhých dřevěných stolů, vysvěcení z vatovaných vest, čekali na stále stejnou zelnou polévku. Jenom jeden z německých vojáků, jediný v baráku zůstal stát, protože nebyl schoopen svými napuchlými a zanícenými rukama rozepnout knoflíky své vesty. Polévka nemohla být kvůli jeho stání ještě všem podávána. Důstojnice zpozorovala a prohlédla situaci. Přistoupila k ubohému nemocnému vojákovi, oba se dívali na sebe z očí do očí a všichni v sále zadrželi dech. Co se teď stane? A zvítězila lidskost: Důstojnice v uniformě se sovětskými vyznamenáními rozeplula vojákovi vestu. „Co se pak stalo, bych tady pro slzy ani nemohla říci: Všichni němečtí vojáci povstali ze svých míst, aby Rusce tiše poděkovali...“ Vyprávěla nám tuto příhodu teprve 67 let po té „mírové smlouvě“.

Sláva Bohu na výsosti a pokoj lidem dobré vůle! Všem, kteří nám Němcům tohoto roku v Berezniakách poskytli tolik dobrého, ať požeňná trojjediný Bůh Otec, Syn a Duch Svätý!

Z Kriche heute 12/2012 přeložil -mp-

První papežovo jmenování v rámci římské kurie

Svatý otec František jmenoval 6. dubna nového sekretáře Kongregace pro společnosti zasvěceného života a společnosti apoštolského života, tedy úřadu římské kurie pověřeného péčí o řeholní život v církvi. Stal se jím generální ministr řádu menších bratří P. José Rodríguez Carballo (nar. 1953 ve Španělsku), kterého papež zároveň povýšil do hodnosti arcibiskupa. P. Carballo v jedenácti letech vstoupil do františkánského přípravného semináře v compostelské provincii, později do noviciátu, který zakončil roku 1971 složením časných slibů. Filosofická

studia absolvoval v Santiagu de Compostela, teologická studia pak při františkánské kustodii Svaté země. V Jeruzalémě také přijal kněžské svěcení (1977). Později se věnoval biblickým studiím v Jeruzalémě a na římském Papežském biblickém institutu. Po návratu do Španělska zastával různé funkce ve františkánské compostelské provincii a vyučoval. Generálním ministrem řádu byl poprvé zvolen 5. června 2003, v roce 2009 byl v úřadu potvrzen na dalších 6 let.

Podle www.radiovaticana.cz

KRISTOVO VZKŘÍŠENÍ JE NAŠE NEJVĚTŠÍ JISTOTA - dokončení ze str. 2

Pokud by totiž bylo vymyšleným faktem, nebylo by v kontextu oné doby vázáno na svědectví žen. Evangelisté však jednoduše vyprávěli to, co se událo: ženy jsou prvními svědky. Znamená to, že Bůh si nevybírá podle lidských kritérií. Prvními svědky Ježíšova narození jsou pastevci, prostí a obyčejní lidé; prvními svědky vzkříšení jsou ženy. A to je krásné. Je to tak trochu posláním žen, maminek, aby dosvědčovaly dětem, vnukům, že Ježíš je živý, Živoucí, Vzkříšený. Maminky a ženy, odvahu, vydávejte toto svědectví! U Boha záleží na srdci, nakolik jsme otevření vůči Bohu a nakolik jsme jako děti, které důvěřují. Přivádí nás to také k zamyšlení nad zvláštní rolí, jakou měly a mají ženy v církvi a na cestě víry při otevírání bran Pánu, v jeho následování a v komunikaci jeho Tváře, protože pohled víry vždycky potřebuje jednoduchý a hluboký pohled lásky. Apoštolové a učedníci věří namáhavě. Ženy nikoliv. Petr běží ke hrobu, ale v prázdném hrobě se zastavuje; Tomáš se musí dotknout svými rukama ran na Ježíšově těle. Také na naší cestě víry je důležité vědět a cítit, že nás Bůh miluje, a nemít strach Jej milovat: víra se vyznává ústy a srdcem, slovem a láskou.

Po zjeveních ženám následují další. Ježíš se ukazuje novým způsobem:

je Ukřížovaný, ale jeho tělo je oslavené; nevrátil se do pozemského života, ale do nového stavu. Zpočátku Jej nepoznávají a teprve jeho slova a gesta jim otevírají oči. Setkání se Vzkříšeným proměňuje, dává novou sílu víry, skálopevný základ. Také nám jsou dána mnohá znamení, ve kterých se Vzkříšený dává poznat: Písmo svaté, eucharistie, svátosti, charita – tyto skutky lásky přinášejí světlo Vzkříšeného. Nechme se osvécovat Kristovým vzkříšením, nechme se přetvářet jeho silou, aby také naším prostřednictvím byla znamení smrti ve světě vystřídána znameními života.

Vidím na náměstí mnoho mladých... (*potlesk*). Tady jsou! Říkám vám: neste vpřed tuto jistotu, že Pán je živý a kráčí v životě po našem boku. To je vaše poslání! Neste tuto naději dál. Buďte zakotveni v této naději. Ta kotva je v nebi, držte se pevně jejího lana, buďte ukotveni a neste naději dál. Vy, Ježíšovi svědkové, neste dál svědectví, že Ježíš je živý. To nám dodá naději, dá naději tomuto světu poněkud zestárlému válkami, zlem a hříchem. Mladí kupředu!

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(redakčně upraveno)*

Je boj proti ideologiím ztracený?

Světící biskup Mons. Andreas Laun se zabývá ideologiemi, které dnes otravují veřejné mínění. Jsou opravdu tak mocné, jak se zdají být? Je boj skutečně marný? Ne, říká biskup Laun, moderní modly se zřítí. Kámen, který zasáhne jejich hliněné nohy, se už kutálí. Jako aktuální příklad uvádí Laun skandální brožuru „Zcela krásně intimně - Sexuální výchova pro 6-12leté“, kterou vydalo před nedávkem rakouské ministerstvo pro vzdělávání. Konečně se zvedl odpor! Ale tento boj povede k vítězství jenom tehdy, jestliže budeme používat „zbraně Ducha“.

Jedovaté ideologie jako kousající komáři

Mnoho psů zajícova smrt! Ale také platí: Mnoho zajíců psova porážka! Nebo: Silou svalů proti moskytům.

To je ale dnešní společenská situace. Člověk neví, proti čemu by se měl nejprve bránit! Příliš mnoho jedovatých ideologií bzučí jako komáři duchem doby. Jejich zastánci jsou zajedno v tom, že usmrcují „starého“ člověka a na druhé straně chtějí budovat „nového“. Ke zničení života „od početí až do přirozené smrti“ patří: potrat „před“ a „po“ porodu s kyretami a pilulkami. Selekce „nehodnotného života“. Současně používání embryí jako materiálu a suroviny pro biotechniky, kteří chtějí budovat nového člověka, pokud možno dokonce ze tří „rodičovských dílů“. Na konci života eutanazie, přičemž „konec“ může být synonymem pro „diagnózu těžkého postižení“. Srovnávání s dřívějšími dobami se považují za nemorální. Kritika je nežádoucí, vždyť se přece „jenom diskutuje“!

Ke změnám člověka patří: zničení rodiny, zestátnění dětí v jeslích, ve školkách a školách, potlačení práv rodičů a státně nařízená předčasná sexualizace,

k níž patří zdůrazňování pohlavního „sebeurčení“, jakož i „normální řeči“ o homosexuálních sklonech a jiných formách sexuálního chování.

Ano, začíná se tu a tam mluvit o přijatelnosti incestu. A až donedávna existovala ještě uznaná „Pedofilní strana“, která sice pod vlivem skandálů zneužívání úplně nezmizela, ale přestěhovala se do podzemí!

Člověk bude přeprogramován

Předpokladem a základem plánů na novou konstrukci člověka je pokus, jak o Bohu a myšlenkách na něho uložit radikální „damnatio memoriae“ (vyhlazení paměti): Člověk musí být ateistou nebo alespoň se tak chovat a mluvit, jako by jím byl! Křesťané a jiní lidé, kteří věří v Boha, nepřicházejí sice ještě do koncentračního tábora ani nejsou předhazováni lvům, jejich potrestání spočívá ale v hodnocení jejich chování jako těžkého poklesku proti politické korektnosti, hlavnímu příkázání nové doby. Ta znamená také: toleranci, svobodu smýšlení a jiné svobody se musí hájit, nesmí se ale vyžadovat, když jejich prosazování není právě politicky korektní.

Zvláště náhodně je vidět, jak s odklonem od Boha jsou prázdné oltáře osidlo-

vány modlami nerozumu a pověry! Nepřátelství vůči Bohu a nepřátelství proti rozumu tvoří paradoxní spojenectví!

Všechna tato témata bzučí jako vysoce jedovatí komáři ve vzduchu veřejného mínění a lidé se jim mohou ubránit jenom tehdy, když si nechají přetáhnout síť politické korektnosti.

Od Chestertona pochází vtipná otázka, jestli se mají přizpůsobovat klobouky hlavám nebo hlavy kloboukům. Dnešní ideologie se rozhodly pro přizpůsobování hlav! Nechtějí udělat svět obyvatelný pro člověka, nýbrž lidi přeprogramovat tak, aby oni (lidé) fungovali v jimi naplánovaném a udělaném světě a podřizovali se jejich zákonům, ne příkázáním Božím, tak jako se mravenci podrobují pravidlům mraveniště!

Konečně rodiče povstávají!

V Norsku se konečně podařilo připravit porážku genderovému bláznovství. V Rakousku – konečně povstávají rodiče, aby bránili rodičovské právo na výchovu svých dětí a chránili svoje děti před totalitní sexualizací! Říká se „osvícenství“, ale ve skutečnosti jde o to, vštípit dětem nemorálnost sexuální revoluce a nakazit je bláznovstvím genderové ideologie. Na programu je „sebeurčení, jestli chceš být muž nebo žena nebo ještě něco jiného“, nehodnotná sexualita pro potěšení, žádné slovo o lásce, o radosti, o přípravě na mateřství nebo otcovství, o zodpovědnosti. Místo toho se mají děti co nejdříve naučit vědět všechno o prostředcích zabránění početí a věřit, že sex je prý tady jenom pro potěšení! Hranice? Ano přece, ve formě „nových“ příkázání! Zabránit dětem přinést si nemoci a naučit je neudělat nic, za co bys mohl být potrestán, ani na internetu, vždyť to je také trestné!

„Zbraně“ pro boj

Jak se máme bránit této egyptské komáři pohromě? Kdo to zkusí, brzo zjistí, že jeho boj se podobá kravskému ocasu, který ovady na krátkou dobu odežene, ale nakonec neúspěšně, protože je jich velmi mnoho a nedají se skutečně odehnat!

Bez dalších přirovnání ze světa zvířat: zvítězit proti uvedeným bludům, ovládnutým dnešní svět, mohou jenom ti, kteří se přimknou k Bohu a nechají se jím „vyzbrojit“! Slovy svatého Pavla potřebují ty-

Liturgii je třeba slavit řádně

Při prezentaci knihy P. Nicolý Buxe *Liturgie mezi inovací a tradicí* se autor i kuriální kardinálové Raymond Burke a Antonio Cañizares Llovera shodli na tom, že liturgické nepřístojnosti oslabují víru v Boha, podporují egoismus a způsobují úbytek návštěvníků bohoslužeb. Kardinál Cañizares řekl: „Účast na slavení liturgie může oslabit víru tehdy, když se jí neúčastníme správně nebo když není

slavena podle církevních norem. To se týká jak řádné, tak mimořádné formy římského ritu.“ Autor knihy dodal, že mnoho moderních katolíků se domnívá, že mše svatá je něco, co vytvářejí věřící a kněz společně. Ve skutečnosti liturgii vytváří Ježíš. P. Nicola Bux je knězem arcidiecéze Bari a profesorem východní liturgie a sakramentální teologie.

Podle www.res.claritatis.cz

to „zbraně“: Za prvé víru v Boha a jeho pomoc. Za druhé: Porozumění řádu stvoření. Za třetí: Rozum, aby mohli bludům dneška věcně odporovat – pro těch málo, kteří slyší na argumenty. Za čtvrté: Odvalu těch ovcí, které Kristus posílá mezi vlky. Za páté: Rozhodnutí žít to učení, které zvěstují.

Ten, kdo se vydá do boje, by měl vědět: církev má všechno, co on potřebuje, pro něho připraveno – učení pro svědectví a své svátosti pro potřebnou sílu v boji! Ať jsou to klerikové nebo laici, měli by vědět, že nejsou sami.

Zvítězíme!

Je ještě možné ten boj vyhrát? Ano, my zvítězíme, protože bludaři (heretici) se rychle propadnou do bažiny zapomnění, zvláště proto, že váha jejich hlouposti je tak těžká jako váha genderové ideologie. Chtít lidem vymluvit dokonce pojem „matka“ se natrvalo nemůže podařit ani „otci lži“! Z paměti vymizí také proto, že jejich ideje odporují skutečnosti, a proto jsou sterilní, a protože také biologicky nazíráno patří k dobrovolně neplodné „populaci“!

Je potřeba se ale obávat toho, že dříve než zmizí, ještě přinesou na svět mnoho utrpení.

Ano, my zvítězíme, protože pro tento boj platí proroctví proroka Izaiáše, který volá na nepřátele: „Běsňte si, národy! Budete přece zmařeny! Naslouchejte, všechny daleké země! Vyzbrojte se! Přesto budete zničeny. Dělejte si plány! Budou zmařeny. Mluvte si, ani slovo neobstojí. Protože »Bůh je s námi.«“ (Iz 8,9-10) Těm, kdo stojí na straně Boží, dodává Izaiáš odvalu: „Neříkejte zrada všemu, čemu říká zrada tento lid, a čeho se bojí, toho se vy nebojte a nestrachujte.“ (Iz 8,12) Dějiny světa vždycky ukázaly právě u ideologických, strach nahánějících „model“, že stály na hliněných nohou a vždycky se uvolnil v horách „kámen“, který způsobil jejich zřícení. Tak tomu bude i teď! Nevíme, odkud se kámen přivalí, nevíme kdy, nevíme jak, ale víme, že se to stane a už se to děje! A víme, že kámen rozdrťí také hliněné nohy moderních model pekla. Můžeme také říci: Tím kamenem je „kámen nárožní“, kterým je Ježíš Kristus.

Z Kirche heute 1/2013 přeložil -mp-

Papež František: Církev je také dnes církví mučedníků

K odvážnému dosvědčování víry vybidl papež František při jedné z pravidelných mší svatých v kapli Domu sv. Marty. V homilii komentoval jednak čtení ze Skutků apoštolů, podávající neochvějnost Petra a Jana, kteří se před židovskou veleradou odmítli podrobit zákazu kázat a učit v Ježíšově jménu; a jednak evangelium, ve kterém Ježíš vyčítá apoštolům nevěru a tvrdost srdce, protože neuvěřili ženám, které k nim poslal se zprávou o svém vzkříšení. Svatý otec pak položil otázku: „Jak jsme na tom se svojí vírou? Je mocná? Anebo ledabylá? Když přijdou těžkosti, jsme odvážní jako Petr a Jan, anebo spíše vlažní?“

„Petr,“ poznamenal dále papež František, „nezamlčel víru, nepřistoupil na kompromisy, protože o víře nelze vyjednávat. V dějinách Božího lidu vždycky existovalo pokušení odstranit kousek víry, pokušení být trochu »jako všichni« a nebýt »tak moc rigidní«. Pokud však začneme z víry ukrájet, vyjednávat o víře a tak trochu ji rozprodávat za výhodné nabídky – nastupujeme cestu apostaze, nevěrnosti Pánu.“

Příklad Petra a Jana nám pomáhá, dává nám sílu, zdůraznil dále papež, ale v dějinách církve existují mnozí mučedníci až do dnešní doby. Mučedníci není nutné hledat jenom v katakombách nebo v Koloseu. Žijí dnes a v mnoha zemích. „Křesťané jsou pronásledováni pro víru. V některých zemích nemohou nosit křížek a jsou trestáni, pokud tak učiní. Naše církev je dnes v jednadvacátém století církví mučedníků, těch, kteří – jak řekli Petr a Jan – »nemohou nemluvit o tom, co viděli a slyšeli«. A to dodává sílu nám, kteří máme někdy víru poněkud chabou.“ Dodává nám sílu dosvědčovat životem víru, kterou jsme obdrželi darem, a Pán ji dává všem národům. „Nemůžeme to však činit sami od sebe,“ upřesnil Svatý otec. Je to milost. Milost víry. O tu musíme prosit každý den: „Pane..., opatruj mou víru, dej jí růst, ať je silná a odvážná a pomoz mi ve chvílích, kdy ji musím – jako Petr a Jan – ukázat na veřejnosti. Dej mi odvalu. Kež nám Pán pomůže opatrovat víru, nést ji kupředu, abychom byli muži a ženami víry. Ať se tak stane,“ končil papež František tuto homilii.

Podle www.radiovaticana.cz

Papež František: Rozhodně zakročit proti zneužívání dětí

Svatý otec 5. dubna přijal prefekta Kongregace pro nauku víry, arcibiskupa Gerharda Ludwiga Müllera. Při audienci byla projednávána různá témata, která jsou v kompetenci tohoto úřadu římské kurie, uvádí se v prohlášení vydaném zmíněnou kongregací. Svatý otec však zejména doporučil, aby se důsledně pokračovalo v linii započaté Benediktem XVI. při řešení případů sexuálního zneužívání mladistvých katolickými duchovními. Je nutné především prosazovat opatření

k ochraně nezletilých a pomáhat všem, kteří trpěli těmito násilnými činy, upozornil papež František. Pro svědectví církve a její důvěryhodnost je rovněž tak důležité vést patřičný proces s viníky a usilovat, aby jednotlivé biskupské konference zformulovaly a uplatňovaly nutné směrnice v této oblasti. Svatý otec ujistil prefekta Kongregace pro nauku víry, že se modlí za oběti sexuálního zneužívání a že této problematice stále věnuje pozornost.

www.radiovaticana.cz

Benedikt XVI., papež a učitel Církve (IV.)

Zájem o rodinu, její ochranu a rozvoj, jež projevila Svatý otec Benedikt XVI. návštěvou Světového kongresu rodin ve Valencii, se stal jedním ze stěžejních pastoračních prvků jeho pontifikátu. Svou následující návštěvou rodného Bavorska v září roku 2006 ukázal na další důležité výzvy současné doby, které vycházejí z problematiky rodinného života. Konceptně se nesla jeho návštěva domovské metropole Mnichova-Freisingu, evropského poutního mariánského místa v Altöttingu, Marktlu am Inn a Řezna v duchu zhudebněné výzvy: „Kdo věří, není sám!“ Vyzývala nejen k návratu do rodinných tradičních společenství, jimiž jsou katolické farnosti, ale také k jejich utužení tím, že opustíme svou duchovní samotu a vstoupíme do společenství s Kristem. Benedikt XVI. sledoval při tom obdobnou linii jako jeho předchůdce papež Jan Pavel II., když navštívil poprvé jako papež své rodné Polsko. A stejně jako byla návštěva „polského“ papeže a rodáka zlomová – v jeho případě i vnějškově – politicky, tak i apoštolská cesta papeže Benedikta XVI. přinesla mezi bavorskými rodáky oživení farností, návrat mnohých mladých lidí i starší

generace zpět k tradiční a přitom již živé víře, a dokonce se do jisté míry tato návštěva podílela i na přípravě obměny bavorského biskupského sboru: otevřela cestu k přijetí biskupů nové reformní „generace Benedikt“ a k účtě a větší poslušnosti vůči nim – k hodnotám ne tak obvyklým v některých jiných spolkových státech Německa.

Přednáška o aktuálním problému současné Evropy, jímž je vztah islámu ke křesťanství a reakce Církve na postoje muslimů, byla účelově zneužita islamičtými provokatéry, patrně velmi zlomyslně a promyšleně. Vytržený citát, jež tato propaganda několik dní po přednášce použila k ospravedlnění teroristických útoků na křesťany, přitom měl vést a dodnes umírněně muslimy vede k serióznímu a racionálnímu dialogu s Církví. Navíc došlo ke sjednocení a posílení představitelů a stoupenců této umírněně formy islámu ve vztahu ke křesťanům, ke Svatému stolci a papeži Benediktovi XVI. osobně. Obojí bylo vykoupeno krví křesťanských mučedníků – světců. I v tomto ohledu nastavil tento bod pontifikátu Svatého otce Benedikta XVI. zrcadlo křesťanům, kteří by se obávali getseman-

skou roli Církve v současném světě přijímat, a dokonce proto odpadli od pravé víry k její deformaci v islámu. Řezenská přednáška, myšlenkově brilantní, ukázala sílu, již dává Duch Svatý pro pravý ekumenismus: sílu k mučednictví. K jednání podle své řezenské přednášky dal papež Benedikt XVI. nejcenější příklad: osobní ochotu k mučednictví. Za dva měsíce po cestě do Bavorska byla totiž již dříve naplánována návštěva ekumenického patriarchy Bartoloměje I. v Istanbulu, v sice sekulárním, ale islámsky stále více profilovaném tureckém státě. Mnozí v tomto období pronásledování křesťanů islamisty Svatého otce od cesty zrazovali. Ještě několik dní před začátkem jeho návštěvy nesli islamisté při demonstraci před istanbulskou Hagia Sofia rakev označenou jeho jménem, pálili figurínu, která jej měla představovat – vyjadřovali jasnou výhrůžku, že pokud přijede, bude zavražděn. To znamená, že podstoupí jako první papež po několika staletích mučednickou smrt. Papež Benedikt XVI. ukázal svou věrnost Ježíši Kristu, věrnost zasvěcení, ponoření do jeho smrti a vzkříšení. Dal všem křesťanům, na něž zloba islamistů útočí a bude útočit, jasný příklad postoje víry, jež mučedníky islámu zahanbí a může přivést k obrácení. „Do Turecka pojedou,“ řekl.

Již od začátku apoštolské cesty do Turecka, po chladném a i ponižujícím uvítání na letišti, začaly státní i soukromé turecké televize promítat filmy velmi kladně hodnotící osobnost a činnost papeže Benedikta. Veřejné mínění se začalo obracet ve prospěch papeže a jeho návštěvy. Naplnila se i slova, která sám vyslovil na počátku svého pontifikátu při inaugurační slavnosti o síle Ducha Svatého, o společenství svatých: „A nyní v této chvíli, já slabý Boží služebník, mám na sebe vzít tento neslýchaný úkol, jež opravdu překonává všechnu lidskou schopnost. Jak to mohu? Vy všichni, drazí přátelé, jste právě vzývali celý zástup svatých, zastoupený některými velkými jmény dějin Boha s lidmi. Tím se také ve mně oživuje toto vědomí: nejsem sám. Nemusím nést sám to, co bych ve skutečnosti sám nikdy nemohl unést. Zástup svatých mě chrání, podporuje mě a nese mě.“

Uspokojování v představách

Provází nás to mnohé často po celý život: nacházíme uspokojování ve svých představách; ať již jsou to představy minulé, přítomné či budoucí – a to dobré či zlé. Prožijeme-li nějakou situaci nebo událost a nejsme spokojeni s tím, jak jsme se zachovali – často to zpětně promýšlíme a mnohdy se tím i trápíme.

Představujeme si, jak bychom se zachovali dnes, kdyby se ta situace opakovala.

Představujeme si, že teď bychom jistě tuto situaci či událost zvládli a zvítězili v ní. Máme tak aspoň do jisté míry pocit uspokojení. Skutečností však zůstává, že se těmito představami zbytečně okrádáme o čas přítomný.

Myslím, že vůbec není dobré usilovat o svá vítězství ve svých představách a o následné uspokojování z nich – ale je dobré usilovat o vítězství toho, jehož milujeme – o vítězství našeho Pána Ježíše Krista. Je dobré v touze po pravdě se takovými představami raději nezabývat a s prosbou o pomoc Panny Marie hledat uspokojení v pravé pokoře, umenšování a ztišování celého svého já před Pánem. Pak se totiž budeme radovat z jeho vítězství, která na nás bude ukazovat Otec. V těchto vítězstvích pak je Boží sláva, láska s odpuštěním a svatým pokojem, jeho moc, síla a velikost.

Václav Drvota

Katechismus andělů (19)

ANDĚLÉ ZEMŘELÝCH (3)

Může být přijetí dobrými anděly někdy nepřítelné? Odkud je pocit obavy?

Všechno je závislé na *charakteru* („sphragis“), kterým je duše poznamenána ve chvíli, kdy se blíží ke vchodu do Božího království. Svátý Řehoř z Nyssy vidí ve křtu klíč k setkání s anděly: „Duše, která není osvícena [pokřtěna] a zkrášlena milostí znovuzrození, neví, zda ji andělé přijmou, když se oddělí od těla. A jak by mohli, jestliže nenese *sphragis* [nesmazatelný charakter] a neukazuje nějaké znamení svého Pána? Nepochybně je – bloudící a potulující se – odnesena do ovzduší.“ (PG, t. 46, 424 C)

Nenacházejí se v Aktech svatých texty, které ilustrují tuto myšlenku přijetí?

Existují texty obdivuhodné, plné svěžesti, jak to dosvědčují *Akta svaté Perpetuy a Felicity* (2. století), kde Saturnus mluví o nebeském vidění, kterým ho mladé hrůzky odměnily po své smrti:

„Přetrpěly jsme mučednictví,“ sdělily mu, „a vystoupily jsme z těla: čtyři andělé nás začali odnášet na Východ, jejich ruce se nedotýkaly našich těl. Dostaly jsme se na daleké místo, které vypadalo jako ovocný sad s růžovými keři a všemi druhy květin. Tam nás očekávali čtyři andělé, oslnivější než ti první. Hned když nás spatřili, pozdravili nás a řekli s obdivem ostatním andělům: »Jsou tady, jsou tady.«“ (II Van Beek, 30)

Jaká síla, jaká vitalita! Při čtení starých textů a církevních Otců se cítíme posílení a potěšení jako paprskem světla.

Má anděl modlitby zvláštní vliv v okamžiku smrti?

Tato role přimlůvce je zdůrazněna „modlitbou umírajících“. Svátý Karel Boromejský to vyjádřil ve své modlitbě k andělu strážnému pro přípravu na smrt, kdy ho především žádal, aby zemřel v katolické církvi: „Ó můj drahý anděle, vzývám tě ještě, abych pod tvou péčí a tvou ochranou chtěl odejít z tohoto světa s velikou důvěrou ve tvou pomoc a s úplnou a naprostou důvěrou v milosrdenství svého Boha. Přemáhej v té chvíli nepřátele mé spásy, přijmi mou duši, když odchází z mého těla, přijmi mě, můj božský Ježíši, shovívavě po smrti...“

* * *

Abychom uzavřeli naši studii o roli svatých andělů v liturgii, nemůžeme učinit lépe než citovat svatého Augustina. Nikdo lépe než on nedovedl evokovat tajemství města Božího, ve kterém andělé a lidé, spojení ve společenství svatých, se již podílejí na velké liturgii nebe pod rouškou pozemské liturgie: „Všichni společně jsme údy těla Kristova; nejenom my, kteří se nacházíme zde, ale všichni křesťané rozestí po celé zemi. [...] »A on je hlava těla, to je Církev,« říká Písmo, »on je počátek, prvorozený mezi vzkříšenými z mrtvých. Tak má ve všem prvenství.« (Kol 1,18) A jako je o něm také řečeno, že je »hlavou všech (andělských) knížat a mocností« (Kol 2,10), tak Církev – nyní putující – se spojuje s Církví v nebi, kde jsou andělé našimi spoluobčany.“ (Svátý Augustin: *Kázání 341*, kap. 9)

(Pokračování)

Přeložili ing. Antonín Džbánek
a P. Štěpán M. Filip OP

Kněz odpustil svému otci, který ho zplodil při znásilnění

Kněz, který byl počat při znásilnění, odpustil svému otci. Ten se po letech obrátil na víru a vyzpovídal se svému synovi.

„Měl jsem skončit v odpadkovém koši, ale směl jsem žít,“ řekl P. Luis Alfredo Leon Armijos z Ekvádoru. Jeho matka byla znásilněna svým zaměstnavatelem. Bylo jí teprve 13 let, když pracovala v jeho domě jako služebná, aby finančně podporovala svou rodinu. Rodina chtěla nechat dítě potratit. Ona ale utekla do jiného města, kde se jí podařilo usadit se.

Později se mohla za pomoci onoho znásilňovatele vrátit. Ten dítě uznal za své a finančně Leonovu matku podporoval. Leonův vztah k otci byl distancovaný, ale respektoval jej. V 16 letech poznal charismatickou obnovu. Zde prohloubil svou víru. V 18 letech pocítil povolání ke kněžství a proti vůli svého otce vstoupil do semináře. Ve 23 letech byl vysvěcen na kněze. O dva roky později se připojil k neokatechumenátní cestě. Teprve tehdy zjistil, jak došlo k jeho početí. P. Leon pomohl své matce, aby přestala jeho otce nenávidět a aby mu odpustila. I on sám se snažil podle evangelia odpustit svému otci.

Po mnoha letech mu telefonoval jeho otec, který stál před chirurgickým zákrokem a měl strach. Prosil svého syna, aby ho vyzpovídal a pomohl mu vrátit se po více než třiceti letech k víře. „Řekl jsem mu: Zasloužíš si nebe, věčný život,“ vzpomíná si P. Leon. Jeho otec po těchto slovech propukl v pláč.

„Jestliže jsi dítě nebo matka samoživitelka, dívej se na to, jak se Bůh, náš Otec, o tebe v tvém životě stará,“ doporučuje P. Leon, když vypráví o svém životě.

Z *Kath.net* 22. 2. 2013
přeložil -tk-

Modlitba svaté Terezie z Lisieux za kněze

Ó Ježíši, věčný Veleknězi, zachovej svého sluhu v ochraně svého Nejsvětějšího Srdce! Zachovej bez poskvrny jeho posvěcené ruce, jež se denně dotýkají Tvého Nejsvětějšího Těla! Zachovej bez poskvrny jeho rty, jež jsou svlažovány Tvou předra-

hou krvi! Zachovej čistým jeho srdce, jemuž byla vtisněna pečeť Tvého slavného Kněžství! Dej mu moc, aby proměňoval srdce, jako proměňuje chléb a víno! Žehnej jeho pracím, aby přinášely hojný užitek a uděl mu korunu věčné slávy! Amen.

Liturgická čtení

- dokončení ze str. 3

2. čtení - Zj 7,9.14b-17

Já, Jan, viděl jsem veliký zástup, který by nikdo nespočítal, ze všech národů, kmenů, plemen a jazyků; stáli před trůnem a před Beránkem, oděni bílým rouchem, s palmami v rukou. A jeden ze starců mi řekl: „To jsou ti, kdo přicházejí z velikého soužení; roucho si dobřela vyprali v Beránkově krvi. Proto jsou před Božím trůnem a ve dne v noci mu slouží v jeho chrámě. A ten, který sedí na trůně, se k nim sníží a bude s nimi bydlet. Už nikdy nebudou mít hlad ani žízeň, nebude už do nich pražit slunce ani jakýkoli jiný žár, protože Beránek, který je uprostřed před trůnem, bude je pást a vodit k pramenům živé vody. Bůh sám jim setře každou slzu z očí.“

Evangelium - Jan 10,27-30

Ježíš řekl: „Moje ovce slyší můj hlas; já je znám a ony jdou za mnou. Já jim dávám věčný život. Nezahynou navěky a nikdo mi je nevyrvé z rukou. Můj Otec, který mi je dal, je větší než všichni a z Otcových rukou je nemůže vyrvat nikdo. Já a Otec jedno jsme.“

Ukončit válku proti teroru

Jezuitské noviny „America Magazine“ připomínají ke stanovisku k válkám vyvolaným událostmi 11. září:

Po 11. září 2001 dal Kongres prezidentovi mimořádná oprávnění k vedení válek. O jedenáct let později chápe prezident svět stále jako bojiště s hrozebnými údery v Pakistánu, Somálsku a Jemenu a hlídkami na vlastním území. Globální válka spolykala mezitím dva biliony dolarů. Obama sice postupně stahuje americké jednotky z Afghánistánu, ale národ ho tlačí, aby šel dále a celou „válku proti teroru“ ukončil.

Z Die Tagespost 29. 1. 2013
přeložil -mp-

Dr. Kurt Weiß

Tolerantní postoj Frankova režimu

Záchrana Židů ve Španělsku a Portugalsku

Filolog a teolog Dr. Kurt Weiß vyzvedává v tomto příspěvku, že španělský diktátor Franco přes svoje přátelské vztahy k Německu v době Třetí říše zaujal překvapivě tolerantní postoj vůči Židům. Rozhodující pro tuto skutečnost byl mocný vliv papeže a různých církevních hodnostářů.

Ocenění postoje Španělska

Postoj španělského fašistického režimu vůči Židům byl překvapivě tolerantní. Nehemiah Robinson, člen Světového židovského kongresu, píše: „Není pochyby o tom, že Španělsko po zhroucení Francie Židům dovolilo procestovat přes svoje území do Portugalska a tím do bezpečí, i když by tomu bylo mohlo Španělsko zabránit... V roce 1945 bylo oznámeno, že přijetí tři až čtyř tisíc uprchlíků, kteří tajně mezi rokem 1942 a 1943 přicestovali do Španělska, bylo všeobecně dobré... Došlo dokonce k úředním krokům ve prospěch Židů.“

Generál Franco a Adolf Hitler

Španělsko se přimluvilo prostřednictvím svých vyslanců ve Francii, Rumunsku, Bulharsku a severní Africe především za Sefardy. To byli potomci španělských a portugalských Židů, kteří byli kdysi vyhnaní z Iberského poloostrova a žili v různých zemích.

Pius XII. zprostředkoval roku 1943 asi 120 Židům, kteří uprchli do Říma, cestu do Španělska. Philipp Friedmann podává zprávu, že kapucín P. Benoît na žádost papeže přiměl španělskou vládu k tomu, aby povolila příjezd 2600 Židů španělského původu z Francie. Světový židovský kongres poděkoval pohnutými slovy v listopadu 1944 španělské vládě a izraelská ministryně zahraničí Golda Meirová ocenila v únoru 1959 lidské chování Španělska.

Jerusalem Post: v Portugalsku „srdečně přijati“

Podobně se chovalo také Portugalsko. Kardinál Cerejeira z Lisabonu řekl v listopadu 1938, deset dnů po strašné noci pogromů v Německu: „Katolicismus nemůže opomenout obžalovat před celým světem pohanský kult násilí, arogance, zatvzelenosti a nenávisti. Krutý příklad hanebného útisku, který byl teď vykonán na Židech, je viditelný před očima světa. Takové věci se prohřešují proti duchu Kristovu.“

Deník Jerusalem Post z 12. 4. 1966 podává zprávu o postoji Portugalska, které bylo podstatně ovlivněné stanoviskem církevních hodnostářů: „V průběhu Hitlerova režimu našlo více než 10 000 uprchlíků cestu do Portugalska a byli tam obyvatelstvem srdečně přijati.“

Také různé latinsko-americké státy jako Mexiko, Kostarika, Paraguay, Honduras a Guatemala se podílely na záchraných akcích. Konstantin, princ bavorský, vypráví ve svém životopisu o Piu XII.: „Byl to papež, kdo dal peníze otci pallostinovi Weberovi k vybudování organizace, která umožnila rasově pronásledovaným proklouznout přes nepřátelské linie z obsazeného Říma. Opatřili jim dokumenty, které byly řádně vystaveny diplomatickými zástupci jihoamerických zemí jako Brazílie, Nikaraguy a Ekvádoru.“

Z Kriche heute 12/2012 přeložil -mp-

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory srdečně zve na mimořádný **POUTNĚ-POZNÁVACÍ LETECKÝ ZÁJEZD DO TU-RECKA A ŘECKA** – po stopách apoštola Pavla, apoštola Jana Evangelisty a sv. Mikuláše + návštěva domu Panny Marie u Efezu. Navštívíme Efez, Rhodos, Patmos, Istanbul, Perge, Hierapolis, Patara, relax u moře, výlet na Pamukkale... Přátelský kolektiv, vynikající duchovní doprovod. Termín: **20. – 27. 9. 2013**. Odlet z Prahy. **Uzávěrka přihlášek: 30. 4. 2013! Počet míst omezen (v případě zájmu neváhejte!)** Bližší informace na vyžádání rádi poskytneme na tel. 737 215 328 nebo e-mailu dcs@bihk.cz.

Zveme Vás opět na každoroční **DUCHOVNÍ POUTĚ ZA NOVÁ KNĚŽSKÁ A ŘEHOLNÍ POVOLÁNÍ K PANNĚ MARIÍ – ROSA MYSTICA do Montichiary – Fontanelle**. **Odjezd:** 3. 5. 2013 v 18.00 hod. z Brna • **příjezd:** v neděli 5. 5. 2013 v 6.00 hod. do Brna. Duchovní doprovod: P. Jaroslav Stříž. **Přihlášky:** Jarmila Machů, Sehradice č. 173, tel. 577 138 029 nebo 737 186 039. Cena: 1 700 Kč. Velmi spěchá. Možnost slevy.

XI. DÍVČÍ PĚŠÍ POUTĚ z Vranova nad Dyjí do Kostelního Vydří se koná ve středu 8. 5. 2013. Odchod v 6.00 hod. z Vranova nad Dyjí • příchod do Kostelního Vydří asi v 19.30 hod. • následuje mše svatá • po mši svaté společný odjezd do Vranova. V případě noclehu na faře ve Vranově je potřeba spacák. Dále s sebou: růženec, dostatek tekutin a jídla. Délka trasy asi 40 km (Vranov nad Dyjí, Lančov, Vysočany, Police, Dačice, Kostelní Vydří), doprovodné vozidlo zajištěno. Společné modlitební úmysly: za Svatého otce Františka, za úctu k životu, za matky, za nová duchovní povolání. **Kontakt:** tel. 602 840 461. Srdečně zveme všechny ženy, dívky, děvčata.

Římskokatolická duchovní správa v Římově Vás srdečně zve na **JARNÍ POUTĚ V ŘÍMOVĚ**, která se koná v **neděli 5. května 2013** ke svátku Nalezení svatého Kříže. **Program pouti: Sobota 4. května** – 18.00 hod. mše svatá v předvečer pouti • **neděle 5. května** – 7.15 a 9.00 hod. mše svatá, 11.00 hod. slavná mše svatá (slouží P. Marian Rudolf Kosík OPræm., opat z Nové Říše). Během dopoledne příležitost ke svatě zpovědi. Ve 14.30 hod. svátostné požehnání a zakončení pouti.

Spása není u věštců, ani v tarotu

Při mši svaté v kapli Domu sv. Marty, které se účastnili zaměstnanci Vatikánské lékárny a Apoštolského paláce, se Svatý otec František pozastavil u čtení ze Skutků apoštolů a společně se svatým Petrem připomněl, že pouze v Ježíšově jméně můžeme dojít spásy.

Petr zprvu Ježíše zapřel, ale nyní o něm s odvahou podává svědectví před vůdci židovských kněží. Apoštol vysvětluje, že chromý muž byl uzdraven ve jménu Ježíše Krista. Nevyslovuje však toto jméno sám od sebe, nýbrž „naplněn Duchem Svatým“, upozornil papež. Také my totiž nemůžeme vyznávat Ježíše, hovořit o NĚM a vůbec o NĚM cokoliv říci bez pomoci Ducha, vysvětlil Svatý otec. Duch nás podněcuje, abychom mluvili o Kristu a abychom měli důvěru v Toho, kdo je stále přítomen v naší životní pouti.

Papež František pak krátce vzpomněl na své domovské arcibiskupství: „Na kurii v Buenos Aires už třicet let pracuje jeden pokorný muž, otec osmi dětí. Než při-

kročí k jakékoliv práci, pokaždé pronese: Ježíš. Jednou jsem se ho zeptal, proč to stále říká. Odpověděl mi: Když vyslovím toto jméno, cítím sílu, Ježíšovu ochranu a přítomnost; vím, že mohu pracovat. Tento člověk,“ pokračoval papež, „nestudoval teologii. Obdržel pouze milost křtu a sílu Ducha. Jeho svědectví mi velmi prospělo,“ podotkl Svatý otec. „Připomnělo mi totiž, že tento svět nám nabízí mnoho spasitelů, avšak pouze v Ježíšově jméně je spása. Mnozí se snaží vyřešit své problémy tím, že se utíkají k věštcům a tarotu. Spásy ovšem můžeme dojít jedině v Ježíši – a my o tom musíme podávat svědectví. Ke Kristu nás vždy dovede Maria – jako v Káni, kde řekla: Udělejte všechno, co vám řekne. Svěřme se proto Ježíšovu jménu, vyzvějme ho, dejme se podníti Duchem Svatým k této důvěrné modlitbě ve jménu Ježíše Krista. Bude na nás mít blahodárny účinek,“ zakončil Svatý otec svou homilií v Domě sv. Marty.

www.radiovaticana.cz

Hnutí Pro život ČR

Pobočka Olomouc

Srdečně vás zveme na poutní setkání všech členů a příznivců

Modliteb za nejmenší

s otcem biskupem Josefem Hrdličkou
na Svatém Kopečku u Olomouce v neděli 26. května 2013

Modlitby za nejmenší

jsou systematickým modlitebním úsilím za záchranu životů nenarozených dětí ohrožených umělým potratem a za pozvednutí kultury života v naší zemi.

Program:

- 10.30 – mše svatá v poutní bazilice Navštívení Panny Marie
- 12.00 – agapé (vzájemné sdílení s občerstvením)
- 12.30 – diskuze s prezidentem Hnutí pro život ČR Mgr. Radimem Ucháčem
- 13.00 – modlitba růžence
- 13.30 – adorace
- 14.00 – ukončení společného programu

Akce se koná pod záštitou: **Hnutí Pro život ČR**, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5
Bližší informace: P. Jiří Korda – tel.: 725 797 561, email: jmkorda@seznam.cz
Za olomouckou pobočku HPŽ: P. Pavel Mayer OP – tel.: 602 858 800, email: pavel@op.cz

Ž i v o t j e v ž d y d o b r o

Pondělí 22. 4. 2013: 6:05 Octava dies (716. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Post Scriptum s P. Petrem Piřhou **6:55** Přejeme si... **7:10** Terra Santa News: 17. 4. 2013 **7:30** Putování modrou planetou: Jemen - 1431 hidžry **8:20** Živě s biskupem: Mons. Jan Graubner **9:20** Věrní odkazu sv. Cyrila a Metoděje **10:00** Nedělní čtení: 4. neděle velikonoční **10:30** Léta letí k andělům (50. díl): František Koutný **10:50** NOEkreace (179. díl) **11:00** Godzone magazín **11:30** Děti Tsunami **11:45** Bible pro nejmenší: Saul se stal Pavlem **11:50** Sedmihlásky: Hnalo dívka krásy **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Sekvoj na Dostavníku 2012 [P] **12:35** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **13:40** Octava dies (716. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** Chodíval Matúšek **14:30** O kom o čem: O Bukovinských Slovácích **14:55** Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM - Získávání svobody mezi omezeními **15:40** V souvislostech (7. díl) **16:00** Komunikace v krizové situaci **16:35** Joint náš každodenný **16:45** Salesiánský magazín [P] **17:00** NOEparáda (212. díl) [L] **18:30** Bible pro nejmenší: Pavlovy cesty **18:35** Sedmihlásky: Hnalo dívka krásy **18:40** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (3. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **19:00** Mikroregion Hornolidečko **19:25** Přejeme si... **19:40** Život koncilu (10. díl) **20:00** Příběhy odvahy a víry: Oleg Senin (3. díl): Kázání ve tmě [P] **20:25** 22 hláv **21:05** Na koberečku (60. díl) **21:15** Zázrak v pralese **21:50** Veronika Barátová - Všechno, co mám, je tvé **22:55** Octava dies (716. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:30** Kulatý stůl: Kola pro Afriku **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 23. 4. 2013: 6:05 Pocta českým světcům II. - Vokálně instrumentální koncert **7:15** Farnost Monastur **7:30** Odvaha v tichosti **8:35** Salesiánský magazín **8:50** Výchovný systém Dona Boska: Pouze láska vychovává **9:05** Jezuité o: Svátost smíření **9:25** Zázrak v pralese **10:00** Octava dies (716. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Veronika Barátová - Všechno, co mám, je tvé **11:35** NOEkreace (179. díl) **11:45** Bible pro nejmenší: Pavlovy cesty **11:50** Sedmihlásky: Hnalo dívka krásy **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (45. díl): Dechovka **12:35** Eucharistie: Svatební hostina **13:05** V zákulisí: host Dolores Parková **13:40** Putování modrou planetou: Jemen - 1431 hidžry **14:30** Kulatý stůl: Kola pro Afriku **16:10** Přejeme si... **16:25** Obec Pobeďim **16:35** Velká náboženství (1. díl): Křesťanství, židovství, islám **17:00** Cirkus Noeland **17:30** Bible pro nejmenší: Pavel na ostrově **17:35** Dávní hrdinové: Vysvobození z katakomb **18:00** Mše svatá ze svátku sv. Vojtěcha ze Svatovítské katedrály [L] **19:40** Zpravodajské Noeviny (482. díl): 23. 4. 2013 [P] **20:00** Bez hábitu (14. díl): Fraternita malých sester Ježíšových **21:00** Terra Santa News: 17. 4. 2013 **21:20** Cvrlikání (18. díl): Pavlína Jiřiová **22:30** Zpravodajské Noeviny (482. díl): 23. 4. 2013 **22:45** Hadath Baalbek **23:05** Chodíval Matúšek **23:25** Post Scriptum s P. Petrem Piřhou **23:45** Přejeme si... **0:05** Vynoření z katakomb **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 24. 4. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (482. díl): 23. 4. 2013 **6:20** Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM - Získávání svobody mezi omezeními **7:00** NOEkreace (179. díl) **7:10** 22 hláv **7:50** Život koncilu (10. díl) **8:05** Misie slovenských salesiánů v Belgii **8:55** Dobrý pastýř **9:20** Kamarádi **9:30** Bez hábitu (14. díl): Fraternita malých sester Ježíšových **10:30** Generální audience [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Příběhy

odvahy a víry: Oleg Senin (3. díl): Kázání ve tmě **12:30** Jezuité o: Svátost smíření **12:50** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (3. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **13:10** Post Scriptum s P. Petrem Piřhou **13:35** Na koberečku (60. díl) **13:45** Salesiánský magazín **14:00** Cvrlikání (18. díl): Pavlína Jiřiová **15:10** Godzone magazín **15:40** Zpravodajské Noeviny (482. díl): 23. 4. 2013 **16:00** NOEparáda (212. díl) **17:00** Ich bin: Já jsem **18:00** Octava dies (716. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Bible pro nejmenší: Gedeon **18:35** Sedmihlásky: Hnalo dívka krásy **18:40** Odkaz předků (3. díl): Ročov **18:55** O kom o čem: O Bukovinských Slovácích **19:20** Terra Santa News: 24. 4. 2013 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Sv. Vojtěch a Václav - předchůdci našich evropských cest [P] **22:15** BET LECHEM - vnitřní domov (14. díl): Richard Čemus, SJ **22:30** NOEkreace (179. díl) **22:40** Živě s biskupem: Mons. Jan Graubner **23:40** Generální audience papeže [P] **0:15** Pocta českým světcům II. - Vokálně instrumentální koncert **1:25** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 25. 4. 2013: 6:05 BET LECHEM - vnitřní domov (14. díl): Richard Čemus, SJ **6:20** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (3. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:40** Vynoření z katakomb **7:35** Platinové písničky (45. díl): Dechovka **8:05** Jezuité o: Svátost smíření **8:25** Dědictví **8:55** Přejeme si... **9:10** Zpravodajské Noeviny (482. díl): 23. 4. 2013 **9:25** Chodíval Matúšek **9:45** Joint náš každodenný **10:00** Kulatý stůl: Kola pro Afriku **11:30** Přejeme si... **11:45** Bible pro nejmenší: Gedeon **11:50** Sedmihlásky: Hnalo dívka krásy **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Pocta českým světcům II. - Vokálně instrumentální koncert **13:15** Terra Santa News: 24. 4. 2013 **13:40** Generální audience papeže **14:10** Příběhy odvahy a víry: Oleg Senin (3. díl): Kázání ve tmě **14:35** Hadath Baalbek **14:55** Budu pomáhat: Lékořice **15:10** Cirkus Noeland **15:45** Eucharistie: Chléb a ryby **16:15** V zákulisí **16:45** Ars Vaticana (1. díl) **17:00** NOEkreace (179. díl) **17:10** Plápolý ohňa **17:30** Velká náboženství (1. díl): Křesťanství, židovství, islám **18:00** Dávní hrdinové: Vysvobození z katakomb **18:25** Sedmihlásky: Hnalo dívka krásy **18:30** Bible pro nejmenší: Hana [P] **18:35** Odvaha v tichosti **19:40** Zpravodajské Noeviny (483. díl): 25. 4. 2013 [P] **20:00** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (75. díl) [L] **21:25** Kus dřeva ze stromu: Borovice **21:40** Post Scriptum s P. Jiřím Topenčíkem [P] **22:05** Karmelitky z Nenshatu **22:20** Octava dies (716. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:50** NOEparáda (212. díl) **23:50** Zpravodajské Noeviny (483. díl): 25. 4. 2013 **0:10** Ich bin: Já jsem **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 26. 4. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (483. díl): 25. 4. 2013 **6:20** NOEkreace (179. díl) **6:30** NOEparáda (212. díl) **7:30** Putování modrou planetou: Jemen - 1431 hidžry **8:20** Sv. Vojtěch a Václav - předchůdci našich evropských cest **9:30** O kom o čem: O Bukovinských Slovácích **10:00** Na koberečku (60. díl) **10:10** Příběhy odvahy a víry: Oleg Senin (3. díl): Kázání ve tmě [P] **10:35** Salesiánský magazín **10:50** Ich bin: Já jsem **11:45** Bible pro nejmenší: Hana **11:50** Sedmihlásky: Hnalo dívka krásy **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** 22 hláv **13:00** Ars Vaticana (1. díl) **13:10** BET LECHEM - vnitřní domov (14. díl): Richard Čemus, SJ **13:25** Atentát **13:40** Sekvoj na Dostavníku 2012 **14:10** Misie slovenských salesiánů v Belgii **15:00** Dobrý pastýř

15:25 Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (3. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **15:45** O létajícím faráři **16:00** Zpravodajské Noeviny (483. díl): 25. 4. 2013 **16:15** Bez hábitu (14. díl): Fraternita malých sester Ježíšových **17:20** Bible pro nejmenší: Šalamoun **17:25** Sedmihlásky: Hnalo dívka krásy **17:30** Kus dřeva ze stromu: Borovice **17:45** Svatohostýnská Hubertská pouť **18:00** Svatohubertská mše svatá ze Svatovítské katedrály [L] **19:45** Hornolidečko - Seninka **20:00** Kulatý stůl: Záchrana kostela v Trmicích [L] **21:30** Na koberečku (60. díl) **21:40** Přejeme si... **22:00** Nedělní čtení: 5. neděle velikonoční [P] **22:30** Odvaha v tichosti **23:40** Terra Santa News: 24. 4. 2013 **0:05** Eucharistie: Chléb a ryby **0:35** V zákulisí **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 27. 4. 2013: 6:05 Post Scriptum s P. Jiřím Topenčíkem **6:20** Eucharistie: Chléb a ryby **6:50** V zákulisí **7:20** BET LECHEM - vnitřní domov (14. díl): Richard Čemus, SJ **7:35** Velká náboženství (1. díl): Křesťanství, židovství, islám **8:00** Cirkus Noeland **8:30** Sedmihlásky: Hnalo dívka krásy **8:35** Dávní hrdinové: Vysvobození z katakomb **9:00** NOEparáda (212. díl) **10:00** Ich bin: Já jsem **11:00** Řeckokatolická archieprejsejská svatá liturgie z Devína/SK/[L] **12:30** Nedělní čtení: 5. neděle velikonoční **13:00** Přejeme si... **13:20** NOEkreace (179. díl) **13:30** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (75. díl) **14:50** Terra Santa News: 24. 4. 2013 **15:10** Cypríánův kraj [P] **15:25** Platinové písničky (45. díl): Dechovka **16:00** Hornolidečko - Seninka **16:10** Pro víta mundi (22. díl): Ondřej Prokop **16:50** Joint náš každodenný **17:00** Godzone magazín **17:30** Kamarádi **17:40** Karmelitky z Nenshatu **18:00** Šovaneček **18:30** Bible pro nejmenší: Šalamoun **18:35** Sedmihlásky: Hnalo dívka krásy **18:40** Bez hábitu (14. díl): Fraternita malých sester Ježíšových **19:45** V souvislostech (8. díl) [P] **20:00** Outdoor Films s Petrem Horkým (15. díl) [P] **21:30** Jánošíkove dni 2012 [P] **21:50** Putování modrou planetou: Indonésie - země bez hranic **22:30** Děti Ventanas **22:55** Farnost Monastur **23:10** Budu pomáhat: Lékořice **23:20** Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM - Získávání svobody mezi omezeními **0:05** Sekvoj na Dostavníku 2012 **0:35** Vynoření z katakomb **1:30** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 28. 4. 2013: 6:15 Ars Vaticana (1. díl) **6:25** Vynoření z katakomb **7:20** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (75. díl) **8:45** 22 hláv **9:30** Mše svatá z Vatikánu [L] **11:45** Na koberečku (60. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (8. díl) **12:35** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:25** Platinové písničky (45. díl): Dechovka [P] **13:55** Outdoor Films s Petrem Horkým (15. díl) **15:25** Sv. Vojtěch a Václav - předchůdci našich evropských cest **16:35** Dávní hrdinové: Připravit, pozor, pall! [P] **17:00** Cirkus Noeland **17:30** Sedmihlásky: U Kobylské skály [P] **17:35** NOEkreace (180. díl) [P] **17:45** Velká náboženství (2. díl): hinduismus, budhismus, šintoismus [P] **18:40** Budu pomáhat: Lékořice **19:05** BET LECHEM - vnitřní domov (14. díl): Richard Čemus, SJ **19:20** Jezuité o: Etika v podnikání [P] **19:40** Přejeme si... **20:00** Octava dies (717. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** L'Orfeo baroque orchestra **21:50** V souvislostech (8. díl) **22:10** Bez hábitu (14. díl): Fraternita malých sester Ježíšových **23:10** Nedělní čtení: 5. neděle velikonoční **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn týdne **0:55** Ars Vaticana (1. díl) **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Poselství Královny míru Mirjaně

Drahé děti! Zvu vás, abyste v duchu byli jedno s mým Synem. Zvu vás, abyste se skrze modlitbu a mši svatou, když můj Syn se s vámi zvláštním způsobem sjednocuje, snažili být jako On, vždy připraveni plnit Boží vůli – a ne, abyste se snažili, aby se naplnila vaše vůle. Protože, děti moje, skrze Boží vůli jste – existujete, ale bez Boží vůle nejste nic. Já jako Matka vás žádám, abyste svým životem mluvili o slávě Boží, neboť tím oslavíte podle jeho vůle i sebe. Ukazujte všem pokoru a lásku k bližnímu. Touto pokorou a láskou vás můj Syn spasil a otevřel vám cestu k nebeskému Otcí. Já vás prosím, abyste otvírali cestu k nebeskému Otcí všem těm, kteří Ho nepoznali a neotevřeli svá srdce jeho lásce. Svým životem otevřete cestu všem těm, kteří ještě bloudí při hledání pravdy. Děti moje, buďte mi apoštoly, kteří nežili nadarmo. Nezapomeňte, že přijdete před nebeského Otce a budete mu o sobě vyprávět. Buďte připraveni! Opět vás upozorňuji, modlete se za ty, které můj Syn povolal, požehnal jejich ruce a daroval vám je. Modlete se, modlete se, modlete se za vaše pastýře! Děkuji vám.

Poselství svěřené Mirjaně, 2. dubna 2013

P. Anthony Saji VC – PROMLUVY A MŠE SVATÉ S MODLITBOU ZA UZDRAVENÍ

Srdečně zveme na setkání s Ježíšem v rámci promluv a mši svatých s modlitbou za uzdravení s P. Anthony, indickým misionářem působícím ve východní Africe, nástupcem P. Billa.
Program: 6. 5. v 18 hod. – Milevsko, bazilika Navštívení Panny Marie • **7. 5. v 17.30 hod.** – Zašová, kostel Navštívení Panny Marie • **8. 5. ve 14 hod.** – Třebíč, kostel sv. Martina • **9. 5.–11. 5.** – Plzeň, lidové misie pro plzeňskou diecézi, kostel sv. Jana Nepomuckého. **Bližší informace** na www.cz.frbill.net, tel. 606 627 636, e-mail: anthony2010@seznam.cz.

PĚŠÍ POUŤ ze Svatého Kopečku (Olomouc) přes Sv. Hostýn na Velehrad (III. Moravská Compostela) se uskuteční ve dnech **30. 6. – 4. 7. 2013 za duchovního doprovodu Mons. Jana Peňáze**. Vycházíme v neděli 30. června v 7 hodin od svatokopecké baziliky, na Velehrad dojdeme ve čtvrtek 4. července v odpoledních hodinách a další den se společně zúčastníme **národní cyrilometodějské pouťi**. Podrobný itinerář pouťi je na www.maticesvatokopecka.cz a na webových stránkách spolupřítelkyně Matice svatohostýnské a Matice velehradské. S ohledem na omezené ubytovací kapacity na Svatém Hostýně a Velehradě **zájemci o putování přihlaste se co nejdříve** na tel. číslo 733 386 135 nebo e-mailem na adresu ZoraKrejci@seznam.cz, případně m.svatokopecka@tiscali.cz.

Liturgická čtení

Neděle 21. 4. – 4. neděle velikonoční
 1. čt.: Sk 13,14.43–52
 Ž 100(99),2.3.5
 Odp.: 3c (*Jsmo jeho lid a stáde jeho pastvy*. Nebo: *Aleluja.*)
 2. čt.: Zj 7,9.14b–17
 Ev.: Jan 10,27–30
Slovo na den: Z Otcových rukou je nemůže vyrvat nikdo.

Pondělí 22. 4. – ferie
 1. čt.: Sk 11,1–18
 Ž 42(41),2–3; 43(42),3.4
 Odp.: 42(41),3a (*Má duše žízni po živém Bohu*. Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 10,1–10
Slovo na den: Ovce ho následují, protože znají jeho hlas.

Úterý 23. 4. – svátek sv. Vojtěcha
 1. čt.: Sk 13,46–49
 nebo Kol 1,24–29; 2,4–8
 Ž 96(95),1–2a.2b–3.7–8a.10
 Odp.: srov. 3 (*Vypravujte mezi všemi národy o Hospodinových dívech*. Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 10,11–16
Slovo na den: Za ovce dávám svůj život.

Středa 24. 4. – nez. pam. sv. Jíří nebo sv. Fidela ze Sigmaringy
 1. čt.: Sk 12,24–13,5a
 Ž 67(66),2–3.5.6+8
 Odp.: 4 (*At tě, Bože, velebí národy, at tě velebí kdekerý národ!* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 12,44–50
Slovo na den: Kdo vidí mne, vidí toho, který mě poslal.

Čtvrtek 25. 4. – svátek sv. Marka
 1. čt.: 1 Petr 5,5b–14
 Ž 89(88),2–3.6–7.16–17
 Odp.: 2a (*Navěky chci zpívat o Hospodinových milostech*. Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Mk 16,15–20
Slovo na den: Brát hady do ruky.

Pátek 26. 4. – ferie
 1. čt.: Sk 13,26–33
 Ž 2,6–7.8–9.10–11
 Odp.: 7b (*Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil*. Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 14,1–6
Slovo na den: Přijdu a vezmu si vás k sobě.

Sobota 27. 4. – ferie
 1. čt.: Sk 13,44–52
 Ž 98(97),1.2–3ab.3cd–4
 Odp.: 3c (*Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha*. Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 14,7–14
Slovo na den: To Otec, který ve mně přebývá, koná své skutky.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

20. – 27. DUBNA 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 21. 4.		PO 22. 4.		ÚT 23. 4.		ST 24. 4.		ČT 25. 4.		PÁ 26. 4.		SO 27. 4.	
Antifona	518	582	518	582	1722	1941	518	582	1354	1499	518	582	518	582
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	518	582	518	582	1349	1494	518	582	1673	1893	518	582	518	582
Antifony	563	633	1151	1279	1350	1494	1183	1313	1682	1499	1214	1347	1229	1364
Žalmy	1137	1264	1152	1280	813	914	1183	1313	813	914	1214	1347	1229	1364
Krátké čtení a zpěv	563	634	567	638	1350	1495	573	645	1682	1500	580	652	583	656
Antifona k Zach. kantiku	563	634	567	638	1350	1495	574	645	1354	1500	580	653	583	656
Prosby	564	634	567	638	1724	1943	574	645	1683	1500	580	653	584	657
Závěrečná modlitba	564	635	568	639	1350	1495	1353	1498	1354	1501	581	653	584	657
Modlitba během dne:														
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	564	635	568	639	1726	1945	574	646	1684	1501	581	654	584	657
Závěrečná modlitba	564	635	568	639	1350	1495	574	646	1354	1501	581	653	584	657
Nešpory:														
Hymnus	517	581	517	581	517	581	1351	1496	517	581	1685	1502	517	581
Antifony	561	632	565	636	1161	1290	1715	1932	1193	1324	1685	1503	1224	1358
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1715	1932	1193	1324	1678	1897	1224	1359
Kr. čtení a zpěv	561	632	565	636	569	640	1352	1497	575	647	1686	1503	582	655
Ant. ke kant. P. M.	562	632	566	637	569	640	1352	1497	576	648	1354	1504	582	655
Prosby	562	633	566	637	569	641	1718	1936	576	648	1686	1504	582	655
Záv. modlitba	564	635	564	635	568	639	1350	1495	1353	1498	1354	1501	581	653
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

